

Meridian

Az Átjáró élet és halál között

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

Skingrad környéke jól ismert előttem, hiszen ott lakom. Ezért csak idő kérdése volt, míg rábukkanok Meridia szentélyére a várostól nyugatra. Talán Meridia áll legközelebb az általunk alkotott "jó" fogalmához (már amennyire egy daedra esetében lehet ilyesmiről beszélni), legalábbis Basil Ernarde beszámolójából ezt vettem ki. Azt is említette, hogy ektoplazmát kell áldoznom a minden élőholtak gyűlölőjének, ha szavát szeretném hallani. Szerencsémre a szentélytől nyugatra, közel az egyik padhoz valami jótét lélek otthelyezett egy darabkát, ha véletlen mégsem találtam volna meg, bármelyik kápolna kriptája jó vadászterület lett volna.

Nagy meglepetésemre Meridia nem élőholtak ellen küldött. Inkább öt nekromantát választott célpontnak. Rémületes, hogy mennyire nem tudnak a daedrák elvonatkoztatni a sémáktól. Na mindegy, megígértem neki, hogy a Howling Cave hamarosan nekromanta mentes lesz, és elindultam. Nem is sejtettem milyen nagy fába vágtam a fejszém. Maga a barlang talpalatnyi, csöndes megközelítés szóba sem jöhetett. Így kardot fogva rárontottam az első nekromantára, aki hamarosan meg is halt, de közben a többi elkezdte a különféle szellemeket idézni, s legnagyobb rémületemre feltűnt az oldalukon néhány nether lich is. Taktikai visszavonulás követte kirohanásomat, amely során a balra nyíló alköv lakójának megadtam a lehetőséget, hogy esetleg ő is lich-ként térjen vissza (már amennyiben a fej és néhány végtag hiánya nem gátolja meg ezt a lehetőséget), s míg védekeztem a csontvázak, zombik, szellemek és lichek rám záporozó ütéseitől,

azon gondolkodtam mit tegyek.

A véletlen segített: valamelyik buta nekromanta egy területre ható varázslatot lőtt rám, ami megsebezte a barlang élettelen lakóit. Azok dühükben szétcincálták egykori gazdájukat, mialatt én őket megkerülve kivégeztem a maradék két nekromantát is. Gyorsan kiszaladtam a barlangból, s némi pihenés után sikerült az egész helyet megtisztítanom.

Kvatch ostroma óta ez volt az első hely, ahol könnyen otthagyhattam volna a fogam. De szerencsére nem így történt, picit megtépázva hallgattam Meridia hálálkodását, aki a Khajiitok gyűrűjét (fortify speed, chameleon constant effect) adta nekem. Micsodaaa? Egy nyomorult macska gyűrűjét húzzam az ujjamra? Az „ajándékot” bevágtam a bokrokba és dülva-fúlva tértem haza, hogy némi itallal úzzem el a nap fáradtságát.